

Σταύρος Σταυρίδης
*Στον αντίποδα της Ολυμπιάδας: Γιορτάζοντας
τα εγκαίνια ενός σχολείου στην εξεγεγερμένη Τσιάπας*

Η ελληνική ομάδα αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας «Ένα Σχολείο για την Τσιάπας» γιόρτασε φέτος το καλοκαίρι μαζί με δεκάδες ομάδες αλληλεγγύης από όλο τον κόσμο την ολοκλήρωση ενός ονείρου. Το Κέντρο Επιμόρφωσης Δασκάλων «Κομπανιέρο Μανουέλ», το «σχολείο», είναι μια πραγματικότητα, έργο της ελληνικής ομάδας, των ομάδων εθελοντικής δουλειάς, των ιδίων των συντρόφων ιθαγενών και όλων εκείνων που στήριξαν, οικονομικά και πολιτικά, σε όλη την Ελλάδα αυτό το έργο.

Το κάλεσμα της ελληνικής ομάδας για

τη γιορτή, που έφερε συντρόφους από κάθε άκρη του κόσμου, ήθελε να δείξει ότι τη στιγμή που η Ολυμπιάδα τύλιγε στο πέπλο μιας ψευδεπίγραφης φαντασμαγορίας την Αθήνα κάποιοι μπορούσαν να αναζητήσουν στη μακρινή Κουλέμπρα την πραγματικότητα και το όνειρο μιας διεθνούς συναδέλφωσης. Η κοινότητα της Κουλέμπρα τις μέρες της γιορτής ήταν η αντεστραμμένη εικόνα της Αθήνας της Ολυμπιάδας.

Δημοσιεύουμε, τροποποιημένο, το κείμενο που αποτέλεσε την κεντρική ιδέα αυτού του καλέσματος, πιστεύοντας ότι συμβάλλει έμπρακτα στην κριτική της «ολυ-

μπιακής μεγάλης ιδέας» όπως τη ζήσαμε φέτος το καλοκαίρι.

«Για μας, η γιορτή στην Τσιάπας μοιρεί να αποτελεί τον συμβολικό αντίποδα της Ολυμπιάδας. Είναι στη μακρινή Κουλέμπρα που γιορτάστηκε πραγματικά η παγκόσμια συναδέλφωση. Εκεί η συναδέλφωση λαών και πολιτισμών είναι η ίδια η προοπτική μιας χειραφετημένης ανθρωπότητας. Στην Αθήνα 2004 μια τέτοια συναδέλφωση κηρύσσεται μόνο για να ξεγελά. Μόνο για να μεταμφιέζει τον κόσμο του χρήματος σε πολύχρωμο πανηγύρι. Μόνο για να εμφανίζει τους αγώνες των βιονικών υπεραθλητών ως ευγενή άμιλλα.

Ακούσαμε τους εκπροσώπους κρατών που δημιουργούν και εξάγουν τον πόλεμο να μιλούν για ειρήνη. Ακούσαμε τους ισχυρούς πολέμαρχους του πλανήτη να εγγυώνται την ολυμπιακή εκεχειρία. Στην Κουλέμπρα όμως ήμασταν όλοι εμείς. Η μοναδική εγγύηση για την ειρήνη και τη διεθνή δικαιοσύνη ταυτόχρονα. Εμείς, που οι Ζαπατίστας μάς έδειξαν ότι η αλληλεγγύη και η ισοτιμία των κινημάτων μπορεί να σταματά τον πόλεμο, να ακυρώνει τις στρατηγικές της βίας και του τρόμου. Στον διεθνισμό των πολυεθνικών, που θέλουν την ολυμπιακή φλόγα διαφημιστική προσθήκη στα εταιρικά τους σήματα, αντιτάσσουμε τον διεθνισμό των κινημάτων που η δικιά τους φλόγα ξεφτάνει τις καρδιές όλων των καταπιεσμένων του πλανήτη.

Στη φετιχιστική λατρεία των επιδόσεων και της επικράτησης, που τόσο ταιριάζει σε έναν πολιτισμό ατομοκεντρικό και επιθετικό, αντιτάσσουμε τη χαρά της συμμετοχής, τη συνεργασία, την ευγένεια, την πίστη στη δύναμη των αδυνάτων.

Στη γιορτή μας δεν υπήρχαν νικητές. Γιατί τα δικά μας τα όνειρα περιφρονούν

τον ανταγωνισμό και την υποτιθέμενη δημιουργικότητα που αυτός καλλιεργεί. Η δύναμη της δημιουργίας βρίσκεται στη συνάντηση και τη συνεργασία ανθρώπων με κοινές ελπίδες. Τι πιο μεγάλο παράδειγμα από το σχολείο της Κουλέμπρας που γεφύρωσε τόσο μακρινούς, αλλά τελικά τόσο κοντινούς κόσμους!

Στη δικιά μας γιορτή δεν πλήρωσε κανείς για να χαρεί το θέαμα, για να θαμπωθεί από παρελάσεις, βεγγαλικά, ακριβά σκηνικά και σπόνσορες που συναγωνίζονται για να προσελκύσουν την προσοχή του. Τη δικιά μας γιορτή δεν την έδειξαν οι τηλεοράσεις όλου του κόσμου. Όμως στην Κουλέμπρα γιορτάσαμε. Και γιόρτασαν μαζί μας και οι άλλοι που δεν μπόρεσαν να έρθουν, γιατί η δύναμη της χαράς μας έφτασε μακριά. Εμείς δεν θέλουμε θεατές. Μόνο ανθρώπους που εκφράζουν με πολλούς τρόπους τις κοινές αγωνίες και τις ελπίδες τους. Ανθρώπους που νιώθουν το «σχολείο» μας σαν την σκηνή της δικής τους παράστασης που δεν έχει πρωταγωνιστές, μόνο δρώντες που δοκιμάζουν να εικονίσουν έναν άλλο κόσμο που έρχεται.

Όσο για το όραμα της παγκόσμιας ασφάλειας που δοκιμάστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, ξέρουμε ότι είναι μια παροξυσμική φαντασίωση των ισχυρών που νομίζουν ότι μπορούν με την τεχνολογία τους να τρομοκρατήσουν και να ελέγξουν όσους αντιστέκονται. Η γιορτή μας, στον αντίποδα μιας σιδηρόφρακτης Ολυμπιάδας, ήταν μια γιορτή ελευθερίας και αυτοπροσδιορισμού. Την ασφάλεια την υπόσχονται εκείνοι που απειλούν περισσότερο. Εμείς δεν υποσχεθήκαμε ασφάλεια. Ξέρουμε ότι οι αγώνες μας έχουν ρίσκο. Ξέρουμε ότι η δημοκρατία είναι μια διαρκής διακινδύνευση, αρκεί να δημιουργείται από ανθρώπους ίσους. Και αν για μας η ισότη-

τα είναι γράμμα κενό χωρίς την αλληλεγγύη, είναι γιατί τελικά τη θέρμη της προστασίας τη βρίσκουμε στους συντροφούς μας σε όλο τον κόσμο, αυτούς τους πανίσχυρους αδύνατους.

Η γιορτή μας πάνω απ' όλα ήταν μια γιορτή ελπίδας. Και αν οι αξίες δεν είναι διαφημιστικό σλόγκαν, αλλά νόημα ζωής, η δική μας η γιορτή, ναι, θέλησε να ξαναβρεί τις αξίες όσων και σε άλλες εποχές πίστεψαν στην ανθρώπινη χειραφέτηση, στη δικαιοσύνη, στη συναδέλφωση, στη δημιουργική χαρά που γεννά η συνάντηση. Αν

ποτέ τέτοιες αξίες πέρασαν το κατώφλι των Ολυμπιακών Αγώνων, στα μακρινά ίσως χρόνια της αρχαιότητας, δεν το ξέρουμε σίγουρα. Αν όμως έστω και για μια στιγμή κάτι τέτοιο συνέβη, εκείνοι που τις ενσάρκωσαν ήταν μαζί μας, εκεί στην μακρινή Κουλέμπρα».

**Καμπάνια «Ένα Σχολείο για την Τσιάπας»
Τσαμαδού 13
Αθήνα
Τηλ.: 210.75.22.248
e-mail: escuelapara@yahoo.com**

Μάθημα ανατομίας του καθηγητή Nicolaes Tulp, 1632.